

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203326
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8517203326.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XXX, XXX XX A. E., o zaplatenie 1.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4Csp 74/2017-68 zo dňa 20. novembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 39, § 52 až § 54 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“); § 17 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalovaná dňa 30.11.2013 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o úvere - dostupná pôžička. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán bolo zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie sa v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. V danom prípade šlo o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu bolo v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v ustanovení § 17 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je ustanovenie § 17 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch úpravou lex specialis vo vzťahu k

ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Skutočnosti uvedené v ustanovení § 92 odsek 8 Zákona o bankách sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Zo znenia ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách vyplýva, že medzi obligatórne podmienky pre platnú cesiu bankovej pohľadávky patrí skutočnosť, že podstupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu a písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní). Žalobca nepreukázal už prvú obligatórnu podmienku, keď nepredložil dôkaz o doručení výzvy, ktorou by bola žalovaná ako dlžník vyzvaná na úhradu dovtedy omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Za tohto stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s ustanovením § 17 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Prvoinštančný súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky a pokiaľ Poštová banka, a.s. postúpila zmluvou z 13.06.2017 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 odsek 8 Zákona o bankách, pretože nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 13.06.2017 je z uvedených dôvodov neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Podľa jeho názoru súd nevysvetlil, prečo považuje ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona o bankách za zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky. Účelom ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ak by aj uvedené ustanovenie diktovalo podmienky platnosti postúpenia, tak žalobca trvá na tom, že si splnil svoju povinnosť v zmysle Zákona o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Podľa ustanovenia § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť

písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 30.11.2013 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 1.000 Eur, pri 25,50 % p.a. úrokovej sadzbe a 28,71 % RPMN. Výzvou zo dňa 10.06.2014 právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 175,96 Eur do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň ju upozornil na možnosť banky vyhlásiť úver za predčasne splatný. Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval podacím hárkom zo dňa 10.06.2014, v ktorom je však pri mene žalovanej uvedená len nič nehovoriaca poznámka „OPOZ0906.txt_\$JOBID_8D3I.enc“. Dňa 13.06.2017 bola medzi veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok č. T./XXXX, predmetom ktorej mal byť prevod pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere. Výzvou zo dňa 18.08.2017 vyzval súd prvej inštancie žalobcu, aby okrem iného predložil doklady preukazujúce, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách, predovšetkým, že bola žalovanej doručená, resp. doručovaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky. Uvedená výzva súdu bola žalovanému doručená dňa 18.08.2017. Žalovanému doručili aj opakovanú výzvu s rovnakým obsahom a to dňa 08.03.2018. Žalovaný žiadne takéto doklady v zmysle uvedenej výzvy súdu nepredložil.

13. Zo spisu vyplýva, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 odsek 3 Zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaným fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou.

14. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v zmysle ktorého cit.: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

15. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu spisu nevyplýva ani to, žeby bola dodržaná podmienka splatnej pohľadávky. Žalobca síce súdu predložil listinu „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 26.06.2014, avšak nepredložil žiaden dôkaz o tom, žeby uvedenú výzvu žalovanej vôbec doručoval. Z obsahu spisu teda vyplýva, že pohľadávka, ktorá mala byť predmetom postúpenia ani nebola celá zosplatnená.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno, t.j. nepreukázal, žeby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky Poštovej banky, a.s. na žalobcu.

17. K nedodržaniu zákonom stanoveného postupu upraveného s ustanovení § 92 odsek 8 Zákona o bankách odvolací súd dodáva, že tým, že Poštová banka, a.s. výzvu neadresovala dlžníkovi, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, neposkytla mu dostatočný priestor na prípadnú úhradu dlžnej sumy, v dôsledku čoho by nebolo potrebné pohľadávku postúpiť. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok teda nebolo preukázané. Aktívna legitímácia žalobcu nie je preto ani čiastočne daná.

18. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania. (Porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009)

19. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie.

20. V zmysle vyššie uvedeného žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

22. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá by mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).